

[Christmas Møller.]

Dag er det, der beskæftiger Offentligheden stærkest, ønsker Statsministeren nu i Mod-sætning til det, der var hans Skik som Op-positionfører, ikke at udtale sig. Jeg har endnu kun eet Spørgsmaal, som jeg gerne vil stille baade til den højtærede Stats-minister og til Venstres ærede Ordfører. Efter den Debat, der har fundet Sted un-der Afrustningsforslagets første Behand-ling, har det jo været klart for alle, at Rege-ringen stillede sig paa det Standpunkt, at man kun kunde forhandle denne Sag, Af-rustningen, paa det Grundlag, som Afrust-ningsforslaget er, og lige saa stærkt er det fra Venstres Side sagt, at man maatte have et andet Grundlag for Forhandlinger om denne Sag. Nu meddeles det i Morges i „Social-Demokraten“, Regeringens Hovedorgan — jeg beder om den højtærede Formands Til-ladelse til at oplæse et ganske kort Citat —

„Efter hvad vi erfarer, er det omtalte Rygte paalideligt,“ —
 nemlig at Venstre holdt et meget vigtigt Partimøde, hvor man drøftede den fortsatte Behandling af Militærforslaget.

„Partiet holdt i Gaar Formiddags et længere Møde, hvor man drøftede det omtalte Spørgsmaal, og Forhandlingen sluttede med, at man enstemmigt vedtog at fortsætte de i Foraaret afbrudte For-handlinger. Der blev, efter hvad vi har faaet oplyst, ikke truffet nogen indskræn-kende eller særlige Bestemmelser i For-bindelse med den omtalte Beslutning.“

Og Venstres Pressebureau har i Dag udsendt følgende Meddelelse:

„Overfor denne forvrængede Indis-kretion fra et andet Partis Møde skal vi oplyse, at Forholdet ligger saaledes: Stats-ministeren har forespurgt Venstre, om Partiet, hvis han sendte dette en Ind-bydelse til en Forhandling om Mulig-heden for at finde et nyt Grundlag for en Ordning af vort Værn, vilde modtage en saadan Indbydelse. Herpaa har Venstre naturligvis, som almindelig Høflighed by-der, svaret, at naar Indbydelsen kommer, er man rede til at høre, hvad Statsmini-steren og Regeringspartierne har at byde paa.“

Nu forekommer det mig, at det maa være af betydelig Interesse for Offentlig-heden, at man i denne Sag faar at vide, hvad Sandheden er. Er det rigtigt, hvad der staar i Regeringens Hovedorgan, eller er det rigtigt, saaledes som det staar meddelt fra Venstres Pressebureau, at der er fremkom-met Indbydelse til en Forhandling om Mulig-heden af at finde et nyt Grundlag? Thi i det

Tilfælde, at man vil finde et saadant nyt Grundlag, spørger jeg, om det ikke vil være naturligt, saaledes som man ogsaa har givet det til Kende for nylig i Forsvarsudvalget, ogsaa at give Besked om dette Grundlag, og først sige frem til, paa hvilket Grundlag, Afrustningens eller det positive Forsvars, der skal arbejdes videre. Der kan ikke være fjerneste Tvivl om, at Regeringspartierne lige saa lidt som det tredje Parti ikke kan have noget som helst at skjule i denne Sag. Derfor spørger jeg, hvad er Sandheden — den ene eller den anden Meddelelse?

Niels Frederiksen: Til den Diskus-sion, der er ført mellem den højtærede Fi-nansminister og det ærede Medlem Hr. N. Neergaard angaaende Begivenhederne ved-rørende Valutapolitikken, der er ført i Dan-mark i Fortiden, ønsker jeg at gøre en ganske enkelt Bemærkning. Jeg vil gøre opmærk-som paa, at da Ministeriet Stauning traadte til i 1924, nedsatte dette et Valutaudvalg, hvoraf jeg var Medlem, og jeg kunde derfor følge Forhandlingerne i dette Udvalg paa nærmeste Hold. Det, som dette Udvalg førte Forhandlingen hen til og medvirkede til Afgørelsen af, var, at der blev truffet den Ordning, at der blev lagt en Bundkurs under den danske Krone, Guldvekselfoden, der tvang Nationalbanken til at holde vort Pengevæsen i Orden, tvang Nationalbanken til at indfri Sedler med Dollarkursens Beløb efter en vis Skala. Jeg har deltaget i Valuta-konferencen, som Nationalbanken ledede, og som blev nedsat under Ministeriet Neergaard, og har deltaget i det Udvalg, som forberedte en Indstilling til Regering og Rigsdag om gennem Lovforanstaltninger at modvirke den overordentlig overhaandtagende Im-port af Luksusvarer, der ødelagde Kronens Købeevne i Omsætningen. Jeg kan derfor sige, at det er aldeles rigtigt, naar man fremsætter en Kritik af Ministeriet Neer-gaards Politik. Den Tvang overfor National-banken til at holde vort Pengevæsen i Orden burde være fremkaldt længe, længe før det skete, og det er rigtigt, naar den højtærede Finansminister fremførte den Bemærkning, at det var et stort Uheld for vort Finans-væsen, for ikke at bruge det stærkere Ud-tryk, at det var en Ulykke, at vi havde et usikkert Pengevæsen i hele Ministeriet Neergaards Tid.

Jeg har dernæst et Par Bemærkninger at gøre overfor det ærede Medlem Hr. Pin-holt, der gjorde nogle politiske Betragtninger gældende, som skulde være et Forsvar for den Kritik, som det ærede Medlem Hr. Krag fremførte overfor mit Parti. Det ærede Med-